

Nicolae VASILE

Mâncarea ce nu se răcește niciodată

Andrei murea de plictiseală și ceru voie mamei sale să iasă afară să se joace. Căuta pe cineva să-i fie adversar la o partidă de fotbal. Era în toiul verii, când copiii din cartier erau plecați ori la munte, ori la mare, ori la țară. El, din păcate, nu avea parte de niciuna dintre aceste alternative. Terenul era improvizat în spatele blocului, la o singură poartă, improvizată și aceea, din niște cutii de carton găsite pe lângă tomberoanele din apropiere. Era o adaptare a mai cunoscutului baschet la un singur coș, care se practica în cartierele mai avute, cum era și cel unde locuise familia sa înainte de moartea lui taică-su. Acum stătea cu maică-sa în apartamentul moștenit de la părinții acesteia, undeva mai la marginea orașului.

Văzu prin apropiere un bărbat, care părea că nu se grăbește undeva anume și poate ar fi dispus la partidă:

- Nene, nu vrei să joci fotbal cu mine?...

- Măi băiete, n-aș refuza, așa doar ca să-ți fac pe plac, mai ales că trebuie să trag cumva de timp. Acolo unde am eu treabă tocmai au intrat în pauza de masă. Ce-ți e și cu democrația asta!... Dar vreau să-mi promiți că dacă te bat nu o să plângi.

- Nu plâng nene, cum să plâng, doar sunt băiat mare!

- Bine, bine.

Au început jocul. Bărbatul, neforțând, îl lăsa pe copil să creadă că are o șansă la victorie, scorul nefiind niciodată la o diferență mai mare de un gol. Băiatul tocmai egalase când se auzi vocea mamei sale:

- Andi, dragul mami, hai acasă!... Dar, mai repejor, că ni se răcește mâncarea!...

- Da, Mami. Stai să termin faza asta, că poate-l bat.

- Bine, bine, dar termină mai repede!

Văzând că nu mai vine, mama a coborât. Bărbatul, văzând-o pe mama copilului care se apropia, fie că voia să termine mai repede și să nu i se răcească mâncarea, fie ca s-o impresioneze, a făcut o fentă urmată de o lovitură cu călcâiul în urma căreia a marcat golul care însemna învingerea copilului.

Supărarea băiatului, vizibilă pe fața lui, chiar dacă el nu spunea nimic că doar promisese că n-o să plângă, a ambiționat-o pe mama acestuia, care a intrat imediat în joc, în locul lui fi-su. Făcuse ceva fotbal feminin înainte de a se mărita.

Intrând mai bărbătește la o minge, a provocat o ciocnire, apoi a urmat o alunecare comună târându-se împreună pe pământ. S-au oprit într-o poziție din care fiecare privea în ochii celuilalt cu o sclipire dumnezeiască. În acest timp, mingea se scurgea lent în poartă venită din piciorul femeii, egalând astfel scorul.

Copilul, momentan scos din joc, era bucuros că astfel nu pierdea partida, chiar și așa cu ajutorul mamei, strigă:

- Mami, Mami, hai că se răcește mâncarea!...

- Vin, vin!... Lasă, că dacă s-a răcit, o încălzim noi iar, spuse ea către copil, dar în gândul său stăruia ideea că, în schimb, găsise o mâncare ce nu se răcește niciodată.